

Chuyện Cây Lan Hải Hồng và Tôi

Lê Huy

Hôm nay có chút thì giờ rảnh rỗi lại thêm có sự khuyến khích của vị trưởng thượng, tôi xin viết vài dòng để làm quen với các bạn trong trang www.hoalanvietnam.org và trên *Facebook*.

Khoảng 18 năm về trước, ngày đó tôi học năm cuối của trường dược khoa, còn anh bạn trai là một sinh viên y khoa còn đang thực tập, anh dẫn tôi đi thăm triển lãm hoa lan ở Costa Mesa.

Đây là lần đầu tôi thấy rất nhiều hoa lan lạ lùng đến thế. Khoảng 60 gian hàng rải rác khắp 3 tầng lầu của thương xá Crystal Court thuộc khu South Coast Plaza tràn ngập những khách thập phương từ gần tới xa đến đây thưởng ngoạn.

Ngay tại lối vào là mô hình tuyệt đẹp với 2 con công mang bộ lông màu xanh rực rỡ bên những khóm hoa lan đủ màu đủ sắc. Tầng dưới là những khu trưng bày của các vườn lan, còn 2 tầng trên có một phòng triển lãm rộng lớn của gần 30 hội hoa lan và những gian hàng tới từ các quốc gia như Đài Loan, Nhật Bản, Ecuador, Peru v.v...

Tôi thực sự kinh ngạc khi thấy những khóm lan to lớn đường kính trên một thước với những chùm hoa dài tới 50-70 phân, chỉ chít những bông hoa màu trắng tuyền tỏa hương thơm ngào ngạt.

Gần đó lại có một gian hàng bày bán những cây lan lạ mắt với chiếc lá nhỏ có những đường gân vàng nhạt. Cách trồng cũng lạ lùng vì họ dùng một nắm rêu quấn chung quanh rễ và để cao hơn mắt chậu chừng 5-10 phân. Tôi cầm lên xem, thấy tên cây là *Neofinetia falcata* và muốn ngất siu khi thấy giá đề là \$600.

Người bán là một thanh niên trẻ tuổi đáng đáp có vẻ là Việt Nam, nhưng bé cái lắm, anh ta là người Mỹ lai Nhật.

Hai cây anh cầm trên tay, bên trái có vẻ lớn hơn giá chỉ có \$300 còn cây bên kia giá tới \$1200, cây rẻ nhất cũng phải \$50-60. Thấy tôi có vẻ lạ lùng, anh ta giảng giải, cây lan này trước kia là báu vật của các lãnh chúa Shogun nên còn có tên là Samurai Orchid và đây là một loài lan đặc hữu của Nhật Bản. Anh mua về từ khi còn là những cây nhỏ chưa đầy 2 đốt ngón tay đựng trong các chai thủy tinh, và trồng tại trại lan của gia đình anh ở Minesota. Hỏi tôi có phải là người Trung Hoa hay không? Khi biết tôi là người Việt, anh ta bèn chỉ một cây lan nhỏ, lá xanh có

những đốm trắng với một bông hoa duy nhất màu hồng nhạt và chiếc môi màu tím hồng tròn ủng như một trái dâu vừa chín tới. Anh nói:

Đây là một cây lan danh tiếng của Việt Nam, thế kỷ trước kia giá bán gần bằng một chiếc xe hơi, nhưng bây giờ người ta nhân giống ra rất nhiều, nên chỉ có \$35, còn những cây chưa có hoa chỉ có \$15. Cây này lai có hương thơm đó!

Nghe thấy nói là lan Việt và lại có hương thơm, tôi vội cầm lên xem thấy bảng tên đề *Paphiopedilum delenatii*.

Ghé mũi vào, tôi thấy một mùi hương nhẹ nhàng nhưng không thể biết giống như mùi gì, tôi thích lắm và móc ví định lấy tiền ra trả.

Anh bạn trai vội vàng gạt đi và nói:

Để anh tặng em coi như một món quà cho ngày Valentine.

Về nhà tôi để cây lan trên bàn học, cầm lên ngắm nghía xoay dọc, xoay ngang và tự hỏi tại sao tạo hóa lai ban cho chúng ta một cây lan xinh đẹp lạ lùng đến thế, đưa lên mũi rồi nhắm mắt lại thưởng thức một làn hương lan thanh cao, nhẹ nhàng phảng phất.

Nhưng sau đó, một sinh viên như tôi, học hành tối tăm mặt mũi làm sao có đủ thì giờ để chăm sóc cây lan này được. Để lên bàn học ngắm nghía và thưởng thức làn hương thơm thanh khiết. Vài hôm sau, khi hoa có dấu hiệu suy tàn, tôi mang tặng bà dì của tôi, một người vốn ưa thích cây cối hoa cảnh...

Thời gian trôi qua mau chóng, hội hoa lan ở Crystal Court không còn nữa. Các tổ chức sau này thua kém xa về phẩm chất cũng như số lượng, nên hoa lan không còn hấp dẫn với chúng tôi nữa. Phần khác quá bận bịu với chuyện học hành, thi cử, lễ ra trường rồi chuyện kiếm việc làm. Tiếp theo là lễ thành hôn và đến nay chúng tôi đã có 2 cháu nhỏ. Chồng tôi làm ở một bệnh viện cách xa nhà hơn 200 dặm, nên chỉ về nhà vào cuối tuần. Riêng tôi vì muốn ở gần nhà, gần con cho nên đã nhận công việc ở một dược phòng của một công ty có cửa hàng trên khắp Hoa Kỳ. Mỗi tuần làm việc có vài ngày và giờ giấc khác nhau, nên tôi được rảnh rỗi đôi chút.

Nhớ đến hoa lan tôi tìm vào trang Web hoalanvietnam.org hay trên Facebook để nhìn ngắm

những đóa hoa đẹp đẽ, nhất là hiểu biết thêm những đóa hoa hương sắc của quê nhà cho đỡ thèm. Tôi muốn tham dự những buổi sinh hoạt của hội nhà, nhưng ngày thứ Bảy là ngày phải đi làm, tôi không thể vắng mặt.

Vài năm nữa khi con tôi khôn lớn, tôi sẽ về hưu sớm và dựng một giàn lan để có một niềm vui tao nhã, cho những ngày còn lại được thanh thản bước xuống chân đồi. Chắc chắn khi đó, tôi sẽ có một khóm lan to lớn như tôi hằng mong ước...

Thảo Lan

Ghi chú: Cháu xin cảm ơn bác Bùi Xuân Đáng đã khuyến khích cháu viết bài, lại còn nhuận sắc và cho thêm hình ảnh minh hoa để bài viết có thể đóng góp chút đỉnh trên trang Hoalanvietnam.org và trên Facebook.

